

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2017. december 11.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A QUILAPAYÚN európai uniós ábrás védjegy bejelentése – Viszonylagos kizáró ok – Közismert védjegy – A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (2) bekezdésének c) pontja (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének c) pontja) – Védjegyjogosult”

A T-249/15. sz. ügyben,

JT (lakóhelye: Párizs [Franciaország], képviseli: A. Mena Valenzuela ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képvisele: E. Zaera Cuadrado, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a többi fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

Eduardo Carrasco Pirard (lakóhelye: Santiago [Chile]) és az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban részt vevő, a mellékletben¹ megnevezett többi fél,

az EUIPO második fellebbezési tanácsának az egyrészről JT, másrészről Carrasco Pirard és az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban részt vevő, a mellékletben megnevezett többi fél közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. március 13-án hozott határozata (R 354/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: H. Kanninen (előadó) elnök, J. Schwarcz és C. Iliopoulos bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2015. július 3-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2015. december 18-án benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a 2017. április 25-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: spanyol.

¹ Az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban részt vevő többi fél felsorolását csak a feleknek megküldött változat tartalmazza.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2010. szeptember 16-án Eduardo Carrasco Pirard és az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) fellebbezési tanácsa előtti eljárásban részt vevő, a mellékletben megnevezett többi fél (a továbbiakban: bejelentők) az európai uniós védjegyről szóló, módosított 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet, HL 2017. L 154., 1. o.) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be.

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9., 16. és 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában nyújtották be, amelyek ezen osztályok tekintetében az alábbi leírásnak felelnek meg:

- 9. osztály: „Tudományos, tengerészeti, földmérő, fényképezési, filmfelvevő, optikai, súlymérő, mérő, jelző, ellenőrző (felügyelő), életmentő és oktató készülékek és műszerek; elektromos áram vezetésére, elosztására, átalakítására, tárolására, szabályozására vagy vezérlésére szolgáló készülékek és berendezések; hangok vagy képek rögzítésére, továbbítására, másolására szolgáló készülékek; mágneses adathordozók, hanglemezek; automata árueosztó-berendezések és szerkezetek érmebedobással működő készülékekhez; pénztárgépek, számológépek; adatfeldolgozó berendezések és számítógépek; tűzoltó készülékek”;
- 16. osztály: „papír, karton és ezen anyagokból készült termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; nyomdaipari termékek; könyvkötészeti anyagok; fényképek; papíripari cikkek, papíripari vagy háztartási ragasztóanyagok; anyagok művészek részére; ecsetek; írógépek és irodai cikkek (bútorok kivételével); tanítási és oktatási anyagok (készülékek kivételével); csomagolásra szolgáló műanyagok (amelyek nem tartoznak más osztályokba); nyomdabetűk; klisék”;
- 41. osztály: „Oktatás; szakmai képzés; szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek”;

4 Az európai uniós védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértéktő* 2010. szeptember 27-i 181/2010. számában hirdették meg.

5 2010. december 27-én a felperes, JT a 207/2009 rendelet 41. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 46. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban felsorolt áruk és szolgáltatások tekintetében történő lajstromozásával szemben.

6 A felszólalás az alábbi korábbi védjegyeken alapult:

- az alább látható közismert európai uniós védjegy, amennyiben a 41. osztályba tartozó „zenekar” szolgáltatásra vonatkozik:

- az alább látható, az 1998. június 22-én 98738516. számon lajstromozott francia védjegy, amennyiben a 9., 16. és 41. osztályba tartozó árukra és szolgáltatásokra vonatkozik:

- az alább látható, a 2002. december 24-én 801761. számon lajstromozott nemzetközi védjegy, amennyiben a 9., 16. és 41. osztályba tartozó árukra és szolgáltatásokra vonatkozik:

- 7 A felszólalás alátámasztásaként a felszólaló a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja) foglalt okokra hivatkozott.
- 8 2013. december 2-i határozatában a felszólalási osztály – az egyetlen közismert korábbi védjegy alapján – részben helyt adott a felszólalásnak és elutasította a bejelentést a 9. osztályba tartozó „mágneses adathordozók, hanglemezek” tekintetében, továbbá a 41. osztályba tartozó „szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek” tekintetében. Úgy találta, hogy a felperes által előterjesztett iratok igazolták, hogy a korábbi lajstromozatlan védjegy közismert volt egy zenekar megnevezéseként, és hogy folyamatosan használták az Unióban, különösen Spanyolországban. Ezenkívül úgy vélte, hogy egyfelől a 41. osztályba tartozó „szórakoztatás” érintett az ütköző védjegyek által, és hogy, másfelől, a bejelentett védjegy által érintett, a 9. osztályba tartozó „mágneses adathordozók, hanglemezek” és a 41. osztályba tartozó „sport- és kulturális tevékenységek” hasonlóak a korábbi védjegy által lefedett szolgáltatásokhoz. Ebből következően, figyelembe véve az ütköző megjelölések azonosságát és a fent említett termékek és szolgáltatások azonosságát vagy hasonlóságát, a felszólalási osztály azt állapította meg, hogy e termékek és szolgáltatások tekintetében fennáll az összetéveszthetőség veszélye.
- 9 2014. január 29-én a bejelentők a 207/2009 rendelet 58–64. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) alapján fellebbezést nyújtottak be a felszólalási osztály határozata ellen az EUIPO-hoz.
- 10 2015. március 13-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO második fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és a felszólalást teljes egészében elutasította. Kifejtette, hogy a felszólalást egyedül a közismert korábbi védjegy alapján vizsgálják meg, mivel a 98738516. számon lajstromozott francia védjegyet, majd ezt követően a 801761. számon lajstromozott nemzetközi védjegyet törölték. Ezenfelül megállapította, hogy nemcsak, hogy a felperes nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy ő a korábbi közismert védjegy „valódi jogosultja”, de ráadásul az ezzel a védjeggyel kapcsolatos jogosultságot a bejelentők is maguknak

igényelték. A fellebbezési tanács hozzátette, hogy a 207/2009/EK rendelet nem biztosít számára semmilyen hatáskört a lajstromozatlan korábbi közismert védjeggyel kapcsolatos jogosulti minőség meghatározására, mivel ez az illetékes nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 11 A Törvényszék Hivatalához 2015. május 15-én benyújtott beadványában a felperes költségmentességet kért. 2015. október 29-i végzésével a Törvényszék elnöke engedélyezte a felperes részére a költségmentességet.
- 12 2015. augusztus 6-i levelében a Törvényszék felhívta a felperes figyelmét, hogy a költségmentességi eljárásban biztosították számára a névtelenséget, és megkérdezte tőle, hogy ezt a névtelenséget fenn kívánja-e tartani az alapeljárásban is. A felperes beleegyezését követően a Törvényszék negyedik tanácsának elnöke 2015. augusztus 28-án úgy határozott, hogy a felperes számára biztosítja a névtelenséget a jelen ügyben.
- 13 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - utasítsa el a bejelentett védjegy bejelentési kérelmét a 9. és 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában.
- 14 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A felek érvei

- 15 A kereset alátámasztására a felperes egyetlen jogalapot hoz fel, a 207/2009/EK rendeletnek – az ipari tulajdon oltalmára létesült, 1883. március 20-i, módosított és felülvizsgált Párizsi Unió Egyezmény (a továbbiakban: Párizsi Egyezmény) 6 bis cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett – 8. cikke (2) bekezdése c) pontjának (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének c) pontja) téves értelmezésén és alkalmazásán alapul.
- 16 A felperes először is úgy érvel, hogy a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (2) bekezdése c) pontjának és a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának együttes olvasatából az következik, hogy ahhoz, hogy egy védjegybejelentés ellen fel lehessen szólni, két feltételnek kell megfelelni, azaz egyfelől, hogy a felszólalás tárgyát képező védjegy a bejelentés benyújtásakor közismert legyen a vonatkozó területen, és másfelől, hogy azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az e két védjeggyel érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Márpedig a felperes szerint e két feltétel teljesül ebben az esetben.
- 17 A felperes hivatkozik ezenkívül az Oficina Española de Patentes y Marcas (spanyol szabadalmi és védjegy hivatal) határozatára, amely megtagadta a QUILAPAYÚN nemzeti védjegynek a felperes javára történő lajstromba vételét, valamint az Instituto nacional de propiedad industrial (INAPI, ipari tulajdonjogok nemzeti intézete, Chile) határozatára, továbbá a Sociedad chilena del derecho de autor

(SCD, chilei szerzői jogvédelmi hivatal) igazolására, azon érve alátámasztásául, hogy a bejelentett védjegyet nem lehet lajstromba venni a bejelentők javára, amennyiben a QUILAPAYÚN megjelölés olyan emberek közösségéhez kapcsolódik, amelynek mind ő maga, mind a bejelentők is tagjai.

- 18 Ennélfogva a felperes arra hivatkozik, hogy a felszólalási osztály helyesen értelmezte a 207/2009/EK rendeletnek – az ugyanezen rendelet 8. cikke (2) bekezdésének c) pontjával, valamint a Párizsi Egyezmény 6 bis cikkével összefüggésben értelmezett – 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor megtagadta a bejelentett védjegy kizárólag a bejelentők javára történő lajstromba vételét, abból az okból, hogy létezik egy korábbi, az Unióban és különösen Spanyolországban közismert védjegy, amelynek ő a jogosultja. E tekintetben a felperes rámutat arra, hogy ő az egyetlen, aki megőrizte a folyamatos kereskedelmi, üzleti és művészeti kapcsolatokat a QUILAPAYÚN megjelölés használatával.
- 19 A felperes hozzáteszi, hogy a QUILAPAYÚN védjegyet 1998-ban vették lajstromba Franciaországban, mielőtt a lajstromba vételét a francia bíróság megsemmisítette 2003-ban. E tekintetben a felperes azt állítja, hogy a francia bíróság súlyos értékelési hibát követett el a nemzeti védjegy lajstromból való törlésével, és hogy ez a határozat mindazonáltal csak Franciaország területét érinti.
- 20 A felperes arra is hivatkozik, hogy 2002-ben a QUILAPAYÚN védjegyet a Szellemi Tulajdon Világszervezeténél (WIPO) is lajstromba vetette, és hogy ez a lajstromba vétel 2012. december 24-ig érvényes maradt anélkül, hogy a bejelentők az ellen felszólaltak volna.
- 21 A QUILAPAYÚN védjegy Franciaországban és a WIPO-nál történő lajstromba vétele tanúsítja a felperes azon szándékát, hogy oltalomban kívánta részesíteni a QUILAPAYÚN megjelölést, még azelőtt, hogy a bejelentők új zenekart alapítottak volna 2003-ban.
- 22 Amennyiben nem lenne szabályozva egy védjegyhez vagy megnevezéshez fűződő társjogosultság, és tekintettel arra, hogy a felperes a bejelentők zenekarból történő kilépését követően továbbra is Quilapayún néven lépett fel egy úgynevezett becsületbeli megállapodás alapján, a bejelentőknek, akik 2003-ban alapították az új zenekart, nem lett volna szabad a QUILAPAYÚN megjelölést használniuk, hogy elkerülhető legyen a fogyasztók és a média általi összetéveszthetőség.
- 23 A felperes arra hivatkozik ezenkívül, hogy mielőtt a bejelentők 2003-ban új zenekart alapítottak volna, a zenétől nagyon is távoli feladatokkal foglalkoztak, a világ meglehetősen különböző helyein éltek, elsődlegesen szünidőben, eseti koncerteken találkoztak, amelynek más művészeti események alkalmával e koncertekre is ellátogató személyek közül került ki garantált közönsége, a lehetséges legtöbb felállást kipróbálták, ideértve a gyerekekkel való koncertezést is, és semmilyen jelentős művet nem alkottak a Quilapayún név alatt.
- 24 Ezzel szemben, ami a felperest illeti, azonfelül, hogy kizárólagos kapcsolatban állt egy lemezkiadóval Quilapayún néven, és kereskedelmi, üzleti és művészeti kapcsolatot tartott fenn a QUILAPAYÚN megjelölést használva, a bemutatott újságkivágások tanúsítják a korábbi védjegy folyamatos, legalábbis Spanyolországban történő, és közismert módon való használatát. Ő az eredeti együttes egyetlen tagja, aki több mint 40 éve folyamatosan Quilapayún néven járja a világot, elsődlegesen Európát és Chilét. Ezenfelül három CD-t is kiadott 1988 és 2003 között, továbbá két válogatást, amelyeket a közönség és a kritikusok is kedvezően fogadtak. Márpedig ezekben az években a bejelentők nem voltak tagjai az együttesnek.
- 25 Az EUIPO először is rámutat arra, hogy a felperes nem vitatja a megtámadott határozatot, amennyiben az úgy tekinti, hogy a korábbi francia és nemzetközi védjegyek nem képezhetik a felszólalás tárgyát.
- 26 Ezt követően az EUIPO azt állítja, hogy a felszólalás benyújtásához szükséges feltételek nem korlátozódnak a 207/2009/EK rendelet 8. cikkében előírtakra. A felszólalónak továbbá tiszteletben kell tartania a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, módosított 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás

17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 19. szabálya (2) bekezdésének b) pontjában (jelenleg az európai uniós védjegyről szóló 207/2009/EK tanácsi rendelet kiegészítéséről, valamint a 2868/95/EK és a 216/96/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. május 18-i (EU) 2017/1430 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet [HL 2017. L 205., 1. o.] 7. cikke (2) bekezdésének b) pontja) és a 207/2009 rendelet 41. cikke (1) bekezdésének a) pontjában (jelenleg a 2017/1001 rendelet 46. cikke (1) bekezdésének a) pontja) meghatározott feltételeket, melyek szerint a felszólalónak be kell nyújtania a felszólalásra való jogosultságát igazoló bizonyítékot. Következésképpen a felszólalónak nem csak a korábbi védjegy közismertségét kellett bizonyítania, hanem e védjeggyel kapcsolatos jogosulti minőségét is.

- 27 Az EUIPO megállapítja ezenkívül, hogy a korábbi védjegy közismertségét a bejelentők nem vitatták.
- 28 Az EUIPO azt is kifejti, hogy a felperes azon érvei, amelyekkel azt kívánja bizonyítani, hogy ő a korábbi védjegy jogosultja, a védjegy közismert jellegére összpontosítanak, azzal, hogy a nemzeti védjegy hivatalok és nemzeti bíróságok határozataira, a QUILAPAYÚN megjelölés megőrzése érdekében fenntartott kereskedelmi, üzleti és művészeti kapcsolatokra, és az ezen jelölés oltalomba vétele érdekében történt lajstromozásokra hivatkozik.
- 29 Az EUIPO azt állítja, hogy sem a felperes, sem a bejelentők nem kizárólagos jogosultjai a QUILAPAYÚN megjelölésnek. Mind a nemzeti hivatalok, mind a nemzeti bíróságok határozatai, mind a felperes által hivatkozott ítélezési gyakorlat arra utal ezzel szemben, hogy a felperes nem hivatkozhat a korábbi védjegyre vonatkozóan semmilyen kizárólagos jogosultságra. A tárgyaláson a Törvényszék egyik kérdésére válaszul az EUIPO megállapította, hogy a korábbi védjegyen fennálló társjogosultság nem merült fel az EUIPO előtt, és hogy arra túl késő először a Törvényszék előtt hivatkozni.
- 30 A felperes által előterjesztett dokumentumokból nem állapítható meg a bejelentők olyan hozzájárulásának megléte, amelynek értelmében a felperes kisajátíthatná a korábbi védjegy kizárólagos jogosultjának címét. A felperes által a korábbi védjegy folytonosságának biztosítása érdekében fenntartott kereskedelmi, üzleti és művészeti kapcsolatok, önmagukban nem bizonyítják, hogy a felperes lenne e védjegy kizárólagos jogosultja. A QUILAPAYÚN megjelölésnek megfelelő, lajstromba vett védjegyek mindegyikét törölték a lajstromból, és az e megjelöléssel kapcsolatos bejelentések mindegyikét elutasították.
- 31 Az EUIPO szerint a fellebbezési tanács tehát helyesen határozott úgy, hogy megalapozatlanként elutasítja a felszólalást a 2868/95/EK rendelet 20. szabálya (1) bekezdésében (jelenleg az (EU) 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet 8. cikkének (1) bekezdése és 7. cikke) foglalt rendelkezések alkalmazásában.
- 32 Az EUIPO végezetül hozzáteszi, hogy mivel a bejelentők használhatják a védjegyet anélkül mindazonáltal, hogy joguk lenne azt lajstromba vetetni, a védjegy együttes használatára vonatkozó bármely érv irreleváns. Az EUIPO szerint az egyetlen kérdés, amelyet a fellebbezési tanácsnak el kellett döntenie, az volt, hogy a felperes volt-e a korábbi védjegy kizárólagos jogosultja, és ekként felszólalhatott a bejelentett védjegy lajstromba vétele ellen. Amennyiben nem, a felszólalást el kellett utasítani, anélkül, hogy ez érintené a bejelentők által bejelentett védjegy lajstromba vételének érvényességét. Az EUIPO szerint egyedül egy bíróság dönthet a jogosulti minőség és az uniós védjegy bejelentésére való jog kérdésében. Márpedig, amennyiben a 207/2009/EK rendelet 101. cikkének (2) bekezdése (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 129. cikkének (2) bekezdése) nem rendelkezik a védjegy jogosulti minőségének követelése iránti keresetről, a nemzeti jogot kell alkalmazni.

A Törvényszék álláspontja

33 A 207/2009/EK irányelv 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja a következőképpen rendelkezik:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

- a) az a korábbi védjeggyel azonos, és az árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;
- b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.”

34 A 207/2009/EK irányelv 8. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint „korábbi védjegy” többek között az olyan védjegy, amely a Párizsi Egyezmény 6 bis cikke értelmében az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjánál korábban vált a tagállamok bármelyikében közismertté.

35 A 207/2009/EK irányelv 41. cikke (1) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalhat az ugyanezen rendelet 8. cikke (1) bekezdésében meghatározott esetben „a 8. cikk (2) bekezdésében említett korábbi védjegy jogosultja”.

36 A 2868/95 rendelet 19. szabályának (2) bekezdése ekként rendelkezik:

„A[...] felszólaló benyújtja a korábbi védjegye vagy joga létezésének [helyesen: fennállásának], érvényességének és az oltalom terjedelmének bizonyítékát, valamint a felszólalásra való jogosultságát igazoló bizonyítékot. A felszólaló különösen az alábbi bizonyítékokat nyújtja be:

[...]

- b) ha a felszólalást a rendelet 8. cikke (2) bekezdése c) pontjának értelmében szerinti közismert védjegyre alapozzák, az az igazoló bizonyíték, hogy a védjegy közismert a vonatkozó területen;”

37 A 2868/95 rendelet 20. szabályának (1) bekezdése értelmében, ha a felszólaló nem bizonyítja a korábbi védjegyének vagy jogának fennállását, érvényességét és oltalmának hatályát, valamint a felszólalásra való jogosultságát, a felszólalást elutasítják mint megalapozatlant.

38 A fenti 33–37. pontban idézett rendelkezésekből következik, hogy a 207/2009/EK rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti felszólaláshoz, amelyet ugyanezen rendelet 8. cikkének (2) bekezdésének c) pontja értelmében a védjegy közismertségére alapítanak, a felszólalónak azt kell bizonyítania, hogy a védjegy egy tagállamban közismert a Párizsi Egyezmény 6 bis cikke értelmében, valamint hogy ő ennek a védjegynek a jogosultja.

39 Jelen esetben a felperes a bejelentett védjegy lajstromba vétele ellen három korábbi védjegyre (lásd a fenti 6. pontot) hivatkozva szólalt fel. A felszólalási osztály és a fellebbezési tanács csak annyiban vizsgálták a felszólalást, amennyiben a lajstromozatlan közismert védjegyre alapult, amit a felek nem vitattak, és amit jóvá kell hagyni, figyelemmel a francia védjegy törlésére és ebből következően a nemzetközi védjegy hatásainak törlésére.

- 40 A korábbi védjegy közismertségével kapcsolatos feltételt illetően, a fellebbezési tanács emlékeztetett a felszólalási osztály értékelésére, amely szerint a korábbi védjegy közismert az Unióban, különösen Spanyolországban, amit a bejelentők sem vitattak.
- 41 A fellebbezési tanács vizsgálata kizárólag arra vonatkozott, hogy a felperes a korábbi védjegy jogosultja volt-e, és ebből következően felszólalhatott-e a bejelentett védjegy lajstromba vétele ellen. A fellebbezési tanács úgy vélte, a felperes nem bizonyította, hogy ő volt a korábbi védjegy „valódi” jogosultja, tekintve, hogy a bejelentők szintén maguknak követelték e védjegy jogosulti minőségét. Összefoglalva, a fellebbezési tanács azt rója fel a felperesnek, hogy nem bizonyította, hogy ő lenne a korábbi védjegy „kizárólagos” jogosultja, amit az EUIPO is megerősített válaszbeadványában és a tárgyalás során is.
- 42 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy egy, a szóban forgó korábbi védjegyhez hasonlóan lajstromozatlan védjeggyel kapcsolatos jogosulti minőség igazolásakor különleges feltételeknek kell megfelelni. A felperes feltételezhetően nem terjeszthet elő azon védjegyre vonatkozó bejelentési igazolást vagy védjegykiratot, amelyre a felszólalását alapítja, annak bizonyításához, hogy ő e védjegy jogosultja. Azt kell bizonyítania, hogy a lajstromozatlan korábbi védjegy használatával megszerezte az ehhez fűződő jogokat (lásd ebben az értelemben: 2012. január 18-i ítélet, Tilda Riceland Private kontra OHIM – Siam Grains (BASmALI), T-304/09, EU:T:2012:13, 17. pont).
- 43 Egyébiránt a Törvényszék tárgyalás során feltett kérdésére válaszolva a felperes azt állította, hogy a felszólalási eljárásra vonatkozó szabályok nem írják elő, hogy a korábbi közismert védjeggyel kapcsolatos jogosultságot olyan hivatalos dokumentum benyújtásával kellene bizonyítani, amely dokumentumból kitűnik, hogy ez vagy az a személy az adott védjegy jogosultja, minthogy ezt a védjegyet nem vették lajstromba. Ezzel szemben, állítása szerint bizonyította, hogy használta a korábbi közismert védjegyet, ily módon megállapítható volt a kapcsolat közte és az említett védjegy között.
- 44 Meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta e védjegy felperes általi használatára vonatkozó bizonyítékokat. Pusztán annak megerősítésére szorítkozott, hogy a felperes nem bizonyította, hogy ő a védjegy jogosultja, és egyébként, hogy a védjegyjogosulti minőséget a bejelentők is maguknak követelték.
- 45 Így, a fellebbezési tanács szerint, minthogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy ő a korábbi védjegy kizárólagos jogosultja, figyelembe véve az előterjesztett bizonyítékokat, és azon tényt, miszerint a bejelentők is maguknak követelték a jogosulti minőséget, a felperes nem szólalhatott fel a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének értelmében.
- 46 Mindazonáltal, a fenti 33–37. pontban idézett rendelkezések egyikéből sem következik, hogy annak a felszólalónak, aki a felszólalását a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján nyújtja be, bizonyítania kellene, hogy ő annak a lajstromozatlan korábbi közismert védjegynek a kizárólagos jogosultja, amely védjegyre a felszólalását alapítja. A 207/2009/EK rendelet 41. cikkéből, a 2868/95/EK rendelet 19. szabályának (2) bekezdéséből és 20. szabályának (1) bekezdéséből az állapítható meg, hogy a felszólalónak azt kell bizonyítania, hogy elegendő jogot szerzett a lajstromozatlan, a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében véve közismert védjegyen ahhoz, hogy őt e védjegy jogosultjának lehessen tekinteni, ami nem jár azzal, hogy igazolnia kellene az e védjegyen fennálló kizárólagos jogosultságot.
- 47 A 2868/95 rendelet 15. szabályának (1) bekezdése (jelenleg a 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése) egyébiránt úgy rendelkezik, hogy „[h]a valamely korábbi védjegynek és/vagy jognak egynél több jogosultja van (társjogosultság), a felszólalást bármelyikük vagy mindegyikük benyújthatja”, ami – amint azt az EUIPO a tárgyalás folyamán megerősítette – lehetővé teszi az adott korábbi védjegy társjogosultjai bármelyike számára, hogy felszólalást nyújtson be egy bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.

- 48 Meg kell jegyezni e tekintetben, hogy amennyiben követelmény lenne a korábbi védjegyre vonatkozó kizárólagos jogosultság, sem a felperes, sem a bejelentők nem szólalhatnának fel a QUILAPAYÚN megjelölés lajstromozásával szemben, minthogy mind magukénak állítják a jogosulti minőséget e megjelölést illetően.
- 49 Márpedig a korábbi lajstromozatlan védjeggyel fűződő jogok felperes általi megszerzése lehetővé teszi számára, hogy a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben felszólaljon, függetlenül azon kérdéstől, hogy mások, köztük a bejelentők szintén szereztek-e e védjeggyel fűződő jogokat, mivel ők is használhatták azt.
- 50 Meg kell tehát állapítani, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor anélkül követelte meg annak bizonyítását a felperestől, hogy ő a korábbi védjegy kizárólagos jogosultja, hogy vizsgálta volna vajon elegendő-e, ha annak társjogosultja.
- 51 Ezt a következtetést nem cáfolja az EUIPO azon érve sem, amely szerint a felperes először a Törvényszék előtt állította, hogy ő a korábbi védjegy társjogosultja. Emlékeztetni kell arra, hogy a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak, anélkül hogy foglalkozott volna a korábbi védjeggyel kapcsolatos jogosulti minőség kérdésével. Egyébként mivel a felszólalási osztály határozata kedvező volt a számára, a felperes nem fellebbezett e határozat ellen. Igaz, hogy – amint arra az EUIPO is rámutatott a tárgyaláson – a bejelentők által a felszólalási osztály határozatával szemben a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezésben a bejelentők vitatták a felperes korábbi védjeggyel kapcsolatos jogosulti minőségét. Mindazonáltal, ha a fellebbezési tanácshoz válaszul benyújtott észrevételeiben a felperes ugyan nem is hivatkozott a 2868/95/EK rendelet 15. szabályára, nem zárta ki, hogy a korábbi védjeggyel több jogosultja lehetett. E tekintetben megjegyezte, hogy a „védjeggyel kapcsolatos társjogosultságra” vonatkozó kifejezett határozat hiányában két zenekar jött létre párhuzamosan, és mindegyik a magáénak tartotta a QUILAPAYÚN megjelölést. Ilyen körülmények között az EUIPO nem állíthatja, hogy a társjogosultság először a Törvényszék előtt vetődött volna fel (lásd ebben az értelemben: a 2017. április 6-i ítélet, Nanu-Nana Joachim Hoepp kontra EUIPO – Fink (NANA FINK), T-39/16, EU:T:2017:263, 16. és 25. pont).
- 52 Ebből következik, hogy az egyetlen jogalapot el kell fogadni és a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni. Egyébiránt a felperes azon kereseti kérelmét illetően, amelyben kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a bejelentett védjegy lajstromozása iránti kérelmet a 9. és a 41. osztályba tartozó termékek és szolgáltatások tekintetében, emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009/EK rendelet 65. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (3) bekezdése) értelmében a Törvényszéket megillető megváltoztatási jog nem hatalmazza fel a Törvényszéket arra, hogy értékeljen olyan tényt, amelyben az említett tanács még nem hozott határozatot. Következésképpen a megváltoztatásra vonatkozó hatáskör gyakorlásának főszabály szerint azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor a Törvényszék, miután felülvizsgálta a fellebbezési tanács által megfogalmazott értékelést, a már bizonyított ténybeli és jogi elemek alapján meg tudja állapítani, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen határozatot kellett volna hoznia (2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. pont). E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatot egyedül arra alapozta, hogy a felperes nem bizonyította, hogy ő a korábbi védjegy kizárólagos jogosultja, anélkül, hogy vizsgálta volna, hogy nem elegendő-e, ha társjogosult. Ilyen körülmények között nem a Törvényszéknek kell jelen esetben vizsgálnia a felperes által a nem lajstromozott korábbi védjegyet érintően szerzett jogokkal kapcsolatos érvelést. A megtámadott határozat megváltoztatására irányuló, a felperes által ezen érvelés alapján előterjesztett kérelmet el kell tehát utasítani.

A költségekről

- 53 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

54 A jelen esetben azonban a felperes, aki pernyertes lett, nem terjesztett elő költségviselésre irányuló kérelmet.

55 Ezért úgy kell határozni, hogy mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) második fellebbezési tanácsának 2015. március 13-i határozatát (R 354/2014-2. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.
- 2) A Törvényszék a kereseti kérelmeket az ezt meghaladó részükben elutasítja.
- 3) A felek maguk viselik saját költségeiket.

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. december 11-i nyilvános ülésen.

Aláírások